

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 597/2020-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 18. novembra 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a zo sudcov Ladislava Duditša a Libora Duľu predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], vo veci „*prieťahov v súdnom konaní*“ postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co 262/2018 a postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 48/2014 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. septembra 2020 doručená ústavná sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci „*prieťahov v súdnom*

konaní“ postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co 262/2018 (ďalej len „napadnuté konanie krajského súdu“) a postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 48/2014 (ďalej len „napadnuté konanie okresného súdu“).

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal okresnému súdu žalobu proti Ministerstvu obrany Slovenskej republiky *„o náhradu cestovného na návštevu rodiny podľa § 162 a § 215c Zákona č 346/2005 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov, o zaplatenie úrokov z omeškania a o zaplatenie hmotnej a nehmotnej škody“.*

3. Okresný súd rozhodol rozsudkom sp. zn. 15 C 48/2014 z 29. marca 2018 tak, že žalobu sťažovateľa zamietol. Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom koná krajský súd v napadnutom konaní.

4. Dňa 23. septembra 2020 sťažovateľ telefonicky zisťoval stav napadnutého konania krajského súdu. Z poskytnutých informácií vyplynulo, že v tom čase krajský súd o odvolaní sťažovateľa ešte nerozhodol. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti tvrdí, že *„zo strany súdnej moci dochádza k prietahom v súdnom konaní a teda aj k porušovaniu práva na prejednanie veci v primeranej dobe, lebo súdna moc od 05. 03. 2014 právoplatne nerozhodla o žalobnom návrhu...“.*

5. Na tomto základe sťažovateľ žiada, aby ústavný súd *„udelil Krajskému súdu Bratislava pokutu vo výške 75.000,- EUR za prietahy v konaní“*, a tiež, aby zaviazal krajský súd *„do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi odškodné za prietahy v súdnom konaní sp. zn. 15 C/48/2014 Okresného súdu Bratislava I v spojení s konaním Krajského súdu Bratislava sp. zn. 15 Co/262/2018 na žalobcov účet... sumu v celkovej výške 30 004,- EUR...“.* Sťažovateľ zároveň žiada, aby ústavný súd uložil krajskému súdu povinnosť nahradiť mu trovy konania v konaní pred ústavným súdom.

II.

Právomoc ústavného súdu, relevantná právna úprava a ústavnoprávne východiská v judikatúre ústavného súdu

6. Podľa čl. 124 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

9. Ústavný súd môže podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovel žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

10. Podľa § 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde navrhovateľ musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, ak odsek 2 alebo § 35 neustanovuje inak.

11. Podľa § 42 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde návrhom na začatie konania je sťažnosť fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ústavy.

12. Podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 39 musí obsahovať aj dátum narodenia navrhovateľa, ak ide o fyzickú osobu, identifikačné číslo navrhovateľa, ak ide o právnickú osobu, bydlisko alebo sídlo navrhovateľa, označenie subjektu, proti ktorému návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

13. Podľa § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania podanému navrhovateľom musí byť pripojené plnomocenstvo na zastupovanie navrhovateľa advokátom. V plnomocenstve sa musí výslovne uviesť, že navrhovateľ udeľuje zvolenému advokátovi splnomocnenie na zastupovanie pred ústavným súdom.

14. Podľa § 123 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať

- a) označenie toho, kto podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody,
- b) označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým podľa sťažovateľa boli porušené jeho základné práva a slobody,
- c) označenie základných práv a slobôd, ktorých porušenie sťažovateľ tvrdí,
- d) konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

15. Podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak má návrh na začatie konania uvedený v § 42 ods. 2 písm. f), g), i) až l), n), q), r) a w) odstrániteľné nedostatky, môže ústavný súd vyzvať navrhovateľa, aby v určenej lehote tieto nedostatky odstránil. Ak účastník konania v určenej lehote nedostatky neodstráni, ústavný súd návrh na začatie

konania odmietne. Na nedostatky návrhu na začatie konania uvedeného v § 42 ods. 2 písm. a) až e), h), m), o), p) a s) až v) ústavný súd navrhovateľa neupozorňuje.

16. Vychádzajúc z § 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde, v konaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ústavy sťažovateľ musí byť v celom konaní zastúpený advokátom (II. ÚS 238/2019).

17. Ak ústavný súd poučí sťažovateľa o jeho procesných právach a povinnostiach v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy s cieľom poskytnúť mu plnú možnosť na uplatnenie ústavnej ochrany jeho základných práv a slobôd a poučí sťažovateľa o tom, ako treba opravu alebo doplnenie sťažnosti urobiť, je procesnou povinnosťou sťažovateľa a tiež v jeho záujme výzvu ústavného súdu a pokyny na opravu alebo doplnenie sťažnosti v nej obsiahnuté rešpektovať (III. ÚS 265/05, III. ÚS 81/08).

III.

Posúdenie vecí ústavným súdom

18. Po preskúmaní ústavnej sťažnosti sťažovateľa ústavný súd konštatuje, že ústavná sťažnosť sťažovateľa v podobe, v akej ju predložil, nespĺňa náležitosti ustanovené zákonom o ústavnom súde. V prvom rade ústavná sťažnosť neobsahuje kvalifikovaný petit, t. j. návrh, akého rozhodnutia sa sťažovateľ od ústavného súdu domáha. V petite ústavnej sťažnosti sťažovateľ nekonkretizuje, ktoré základné práva a slobody mali byť postupom všeobecných súdov v napadnutých konaniach porušené, bez ohľadu na to, že v odôvodnení ústavnej sťažnosti namieta existenciu zbytočných prietáhov v napadnutých konaniach okresného súdu a krajského súdu. K ústavnej sťažnosti sťažovateľ nepripojil plnomocenstvo na jeho zastupovanie advokátom tak, ako to vyžaduje § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

19. Prípisom z 5. októbra 2020 ústavný súd sťažovateľa vyzval podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde na odstránenie nedostatku ústavnej sťažnosti spočívajúceho v absencii povinného zastúpenia sťažovateľa kvalifikovaným právnym zástupcom (advokátom), a to buď predložením plnomocenstva udeleného zvolenému advokátovi, alebo

ak to odôvodňujú jeho majetkové pomery, predložením žiadosti adresovanej ústavnému súdu o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom spolu s vyplneným potvrdením o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch. Ústavný súd sťažovateľa poučil, že ak uvedený nedostatok návrhu v lehote 10 dní od doručenia výzvy neodstráni, ústavný súd návrh na začatie konania (ústavnú sťažnosť) odmietne podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom. Sťažovateľ výzvu ústavného súdu prevzal 26. októbra 2020.

20. Ústavný súd zo svojej úradnej činnosti zistil, že sťažovateľ ústavnému súdu doručil 16. septembra 2020 návrh na začatie konania v inej veci. Konanie o tomto návrhu je ústavným súdom vedené pod sp. zn. Rvp 2137/2020. Ústavný súd aj v konaní vedenom pod sp. zn. Rvp 2137/2020 vyzval sťažovateľa výzvou z 22. septembra 2020 na odstránenie nedostatku návrhu na začatie konania spočívajúceho v absencii povinného právneho zastúpenia. Sťažovateľ reagoval na výzvu ústavného súdu podaním doručeným 9. novembra 2020. V podaní sťažovateľ uvádza, že 26. októbra 2020 mu bola v konaní sp. zn. Rvp 2190/2020 doručená výzva a rovnako tak mu bola doručená výzva aj 16. októbra 2020 v konaní sp. zn. Rvp 2137/2020. Vychádzajúc z obsahu predmetného podania sťažovateľa, ústavný súd dospel k záveru, že týmto jedným podaním sťažovateľ reagoval na obe výzvy ústavného súdu.

21. Sťažovateľ vo svojom podaní uvádza, že ho teší *„záujem Ústavného súdu Slovenskej republiky na tom, aby ma pred ním zastupoval iba advokát, ale osobne mám s advokátmi negatívne skúsenosti a nemám v nich dôveru“*. Následne sťažovateľ opisuje svoje negatívne skúsenosti s advokátmi. Po tomto opise sťažovateľ uvádza, že dospel k záveru, že Slovenská advokátska komora je zločineckou organizáciou, ktorá kryje protizákonné aktivity svojich členov a je potrebné ju zrušiť a rozpustiť, o čom informoval aj Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky. Sťažovateľ k podaniu priložil vyplnené tlačivo o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch.

22. Vychádzajúc z obsahu podania sťažovateľa, ústavný súd dospel k záveru, že toto podanie nemožno považovať za žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu v konaní

pred ústavným súdom v zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde, a to aj napriek tomu, že so svojím podaním doručil aj vyplnené tlačivo o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch. Sťažovateľ v stanovenej lehote nepredložil ani plnomocenstvo zvolenému advokátovi na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, a to napriek tomu, že vo výzve z 5. októbra 2020 ústavný súd sťažovateľa poučil, že ak nepredloží plnomocenstvo udelené ním zvolenému advokátovi alebo žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom (ak to odôvodňujú jeho majetkové pomery), ústavnú sťažnosť odmietne.

23. Vzhľadom na to, že sťažovateľ nedostatok ústavnej sťažnosti neodstránil, ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa pri jej predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. novembra 2020

Miroslav Duriš
predseda senátu